

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gretchen Grosser: Älk sien Mäage, Wätseledeeges-leten ap n'Sundai

Ju säärm waas uk al gans ienwieuwed. Iek hääbe mie dät Spil nit loange bekieked un uk niks kweeden, hääbe ju Doore tichtmoaked un bän dan inne Boadekoomer geen. Deer saach dät uut! Die ganse Foutbeen liech ful fon Holtpinne fon uus "Solitär"-Spil. Noa, do kuud iek nit aal apsäike. Dät faalt mie tou stuur. Iek bän loange nit moor so gelänkich as aleer un hääbe Piene in bee Kniebele. Un iek wüül ja noch ättern Friseur! Iek wude deeruum so ferträitelk un fäng oun tou huuljen.

As iek mien Klüüsen wier eepenmoakede, waas dät al hoolich tjoo, iek hiede al een Uure bie'n Friseur weese kuud. Nu man gau! Mäd'n Höidie waas iek bie Lenchen un Erika. Iek hiede ju Doorklinke noch inne Hounde und kwaad bliede tou do bee: „Kiek, deer sunt Jie bee ja al wier!“ Ferwunnert keeken jo mie juun, un mädnunner hääbe wie dan ätters laached. Fon Bääde-Beluuken is dän Dai niks moor wuden.

Gretchen Grosser

Älk sien Möage, Wätseleeges-leten ap n'Sundai

Uus Boas waas säilden in sien Firma in Ait. Maasttieds heelt hie sik in Berlin ap. Dät waas foar uus Kontor-Wuchtere gjucht goadelk. Wie doasten dan in sien Köakene uus leten woorm moakje. Insen, as wie aal mädnunner ane Disk sieten un ounfange wüüln, uus Mäil tou hoolden, fräigede Wilma gans dul: „Wäl fon Jou häd Knoblauch in sien leten?“

Noa, neemens koande of moate Knoblauch, iek fonsäärm uk nit. „Gretchen, in Dien Biefstuk is Knoblauch oane, igittegit, wät stjunkt dät hier! Dien Sweegeroolden sunt uk Flüchtlinge, un do sjoode neen leten sunner Knoblauch. Bie doo rakt dät uk sundeeges Buuskool.

Stalt Jou dät moal foar, Wätseleeges-leten ap n'Sundai Die roare Röak ferpestet uus dan smoals uus ganse Woonung, wan die Gestank fon Hilperts fon buppen addeel kumt!“ „Wilma, iek weet nit, of Knoblauch in mien Frikadelle is, iek wol mien Sweegermuur äuwerch fräigje“, kwaad iek deerap gans ferlain. Dät diede iek dan

fonsäärm un kreech tou Oantwoud: „Freilich, Gretel, Knobliech muß do nai, sunste schmecka die Fleeschbruutla doch goor nich!“ Bie Gros- ser’s roate dät uk immer sundeeges: „Schweinebrota miet Kließla und Sauerkraut“.

Dät rakt dät bie mie uk dälich noch oafter sundeeges. Mien ganse Familie fraut sik ap düt leten. Appe uur Siede moate min Swee- gerfoar neen Boone. As Sweegermuur stuurwen waas, fersuurgede ich Opa mee. Inne Boonetied, wier bie uus wäil moor as eenmoal inne Wieke Boone appe Disk koomen, meende hie insen: „Wu sein mir bloß hingekumma? Immerfort diese verpuchten Boon, die hoan bei ins ni amoal die Pfaade gefrassa. Koch doch amoal Sauerkraut und a Stick- la Knobliechwurst dazuu!“

Kiek, so is dät: Die eene mai so jadden Boone un die uur Buus- kool. Älk kon bie uus nu noch iete, wät hie mai. Bloot Lieuwer un Sänmoalk servierje iek nit. Dät mai iek nit moal ruuke!

Gretchen Grosser

„Uus deegelk Brood reek us dälich“

„Uus deegelk Brood reek us dälich“: So beedje ful Moansken appe ganse Wareld alle Deege. Jesus häd kweeden: „Suurgjet nit for dän touken Dai, wät skällen wie iete of drinke un ounluuke?“

Un Luther häd kweeden: „Goad rakt uus alle Deege Brood un wäil uk, wan wie him nit deeruum biddje, oaber wie biddje in uus „Vater unser“, dät Goad uus erkanne läite mai un wie mäd Tonkjen uus Brood fon him kriege.“

Uus deegelke Brood hääbe wie apstuuns uuremäite. Düütsk- lound is dät Lound mäd do maaste Brood- un Bröödken-Soarten. Wie können uus uutsäike, wät foar Brood wie iete wollen. Ful Ljude moasten äigentlik al moonige Deege biddje: „Reek uus daach nit sofuul Brood, wie smiete dät al alle Deege inne Mülltunne.“ Millionen fon Moansken appe Wareld kuume oaber foar Smoacht nit in’n Släip of stierwe uumdät jo niks tou ieten hääbe, un wie gunge mäd uus leten so roukloos uume. Wan uus Brood n’Dai aller is, können wie dät daach

